

Türk Hukuk sistemi açık seçik belli. Suç işlediği iddia edilen kimselerin nasıl ve hangi koşullarda yargılanacağı yasalarda kayıt altına alınmış, suç işleyen her kim olursa olsun yargılanır, aklanır, beraat eder veya cezası alır. Bizim hukukumuzda gazetecilere bu konuda sağlanmış olan herhangi bir ayrıcalık yok. Bu açıdan bakıldığında sokaktaki vatandaşla gazeteci arasında bir fark yok. Ancak çoğu gazeteciler bilen bir isimdir. Dolayısıyla kamuoyu gazeteci davalarına özel bir ilgi gösterir. Sadece Türk kamuoyu değil. Batı demokrasilerinde gazeteci davalarını yakından izler. Gazeteciler bu yolla yapılmak istenen baskılara sık sık gündeme getirir. Bizim iktidarın yurt dışında saygınlığını büyük ölçüde yitirmiş olmasının önde gelen nedenlerinden biri de, işte bu gazeteci davaları ve medya üzerinde oluşturulmak istenen siyasi baskılardır. Medyaya iktidar tarafından yapılan siyasi baskıların iki önemli aşaması vardır. İlki, gazetecileri ve muhalif yayın kuruluşlarını korkutmak, onları devşirip “Yandaş” yapmaktır. Biz Türkiye’de işin bu aşamasını yeterince yaşayan bir sürü gazeteciler vardır. İkincisi ise; gazeteci hakkında bol kepçe ceza ve tazminat davaları açtırıp bu yolla hem medyayı, hem de kamuoyunu baskı altına almak, gazeteciye fikir ve ifade özgürlüğü kavramını kullanmaktan yoksun bırakmak ve mümkünse tutuklanmasını sağlamaktır.

Türkiye’de şimdi bu ikinci aşamanın tam da göbeğinde kalan bir sürü gazeteci dostlarımız vardır. Gazeteciler milletvekilleri gibi dokunulmaz değildir. Yanlış yaptığı, meslek ya da kamu açısından suç işlediği takdirde hesabını elbette vermekle yükümlüdürler. Hakaret, yalan haber .casusluk, yolsuzluk, hırsızlık, teröre bulaşmış olmak..... Suç iddiasına göre tazminat davalarında yargılanır.... Gerekirse savcılar tarafından hakkında ceza davaları açılır.... Son tahlilde cezaevine bile girebilir. Yeter ki suç işlemiş olsun, yargılama tarafsız ve hukuka uygun bir biçimde siyasi iktidar, elindeki yetkiyi yani devlet gücünü medyayı susturmak ve toplumu korkutmak için kullanıyorsa, işte o zaman işler biraz çatallaşır.

Türkiye de şu an bu süreç yaşanıyor! Çok sayıda gazeteci hapiste... belgelere bakıyorsunuz, ortada herhangi bir somut suç yok... Yalan mı yazmışlar, teröre mi bulaşmışlar?... Hiçbir şey yok ama gazeteciler cezaevlerinde yatıyor!

Bizim gazetenin bu siyasal baskı ortamında başına getirilenler işte akıl almaz sürecin sonuçları...

En önemli kumpas, Sözcünün adını FETÖ’cüye çıkarmaktı. Çeşitli atraksiyonlar yaptılar. Fehmi Kuru gibi kimseleri bulup dava açtırmaya başladılar. Şu an İstanbul’da bu dava da görülmektedir. İddialarla ilgili bir tek tutarlı tanık, bir tek somut belge ve bilgi bile bulamadılar. Şimdi vatandaş kimliğinde soruyorum. Muhabirler, ihbarcılar, yalanlar, yandaş bilirkişi raporları, iddianameler birbirini izledi....

Yargılanan çoğu gazeteciler hakkında her hangi bir hırsızlığı, yolsuzluğu, teröre bulaşmışlığı, FETÖ ilişkisi, ya da sözcünün herhangi bir FETÖ bağlantısı ortaya çıktı mı? Çıkmadı. Böyle bir suçlama yargı dahil hiçbir aşamada gündeme gelmedi. O halde adalet en kısa zamanda gereğini yapmalı, Sözcü’yü ve aynı diğer benzer davalarda yargılanmakta olan tüm suçsuz insanları aklamaktır.

Soruyorlar; Bu gidiş nereye...?

Ve herkes çaresizliğini dile getiriyor..... Hiç kimse yarın için neler olacağını bilmiyor.. Ben bu durumun karamsarlığının “ Ankara’ya “ özgü olduğunu zannedirdim ama öyle değil. Oteldeki genç komi açıktan sövüyor, öğrenci yurt arıyor ama bulamıyor, ev kadını tencereyi zor kaynatıyor, çaycının borçları birikmiş iflas etmek üzere. Avukat adaletsizlikten, hukukun yok edilmiş olmasından şikayetçi.

Bu Alaturka, arabeks siyaset düzenine bir an önce son verilmelidir.

Kalın Sağlıcakla!

